

dag te komen, trachten zij hunne stamgenooten van de werkzaamheid hunner wonderkrachten te overtuigen. Te Cumberlandhouse zwetste op zekeren tijd een van hen, die wijd en zijd in groot aanzien stond, dat hij zich in een bezweringshuis, met behulp van twee of drie dienstbare geesten, zou bevrijden van alle boeijen, die men hem om handen en voeten zou leggen. Het huis werd weldra opgebouwd; de constructie was hoogst eenvoudig, dewijl men slechts vier wilgen in den grond stak, zoo dat zij eenen vierhoek vormden en hunne toppen op eene hoogte van ongeveer acht voet aan eenen ring bevestigde. Het geheele gebouw had slechts twee voet in middellijn. De bezweerder werd nu gekneveld en hem door een Engelsch matroos een touw van omstreeks twaalf ellen om het ligchaam, de voeten en de armen gebonden. Alzoo plaatste men hem in het bezweringshuis, dat men met de huid van een Amerikaansch rendier bedekte. In gespannen verwachting stond eene menigte Indianen daar om heen. Anderhalf uur was reeds verlopen, zonder dat men iets anders van tijd tot tijd gehoord had, dan eene soort van hymne van zeer eentonige wijze. Reeds wilden de Engelschen zich verwijderen, toen onverwacht een hevig schudden van het geheele gebouw werd waargenomen. De Indianen riepen: »De geest komt, hij komt!» en waren stellig overtuigd, dat weldra de toovenaar vrij en ontdaan van zijne boeijen zoude verschijnen. Nu bleek het, dat deze zelfs niet één enkelen knoop had losgemaakt, maar, dewijl hij van koude rilde en beefde, met zijn ligchaam tegen de kanten van het gebouw gestooten had. Na verloop van een half uur bekende hij met schaamte de onmogelijkheid om zich te bevrijden en werd toen van zijne boeijen bevrijd. Hij had niet gedacht, dat een flink zeeman de knopen stijver weet dicht te halen dan zijne stamgenooten. Van de eerste gelegenheid, die zich aanbood, maakte hij gebruik om zijne biezen te pakken.

De godsdienstige begrippen der Krih-Indianen zijn zeer duister en gebrekkig. Even als bij onderscheidene volken vindt men ook bij hen de overlevering van eene algemeene overstroming, door welke de vroegere geslachten te gronde gingen. Deze werd veroorzaakt door de visschen, welke met den halfgod WISAKUTSCHACHT in strijd geraakt waren en dezen verdrinken wilden. Maar hunne tegenpartij bouwde zich een vlot en nam daarop zijn gezin en alle soorten van vogels en zoogdieren. Nadat hij eenigen tijd rondgevaren had, gaf hij aan onderscheidene watervogels bevel, naar den grond te duiken en wat aarde te halen. Maar deze verdronken allen. Nu bragt eene muskusrat het ontvangen bevel ten uitvoer en nam in haren mond eenig slijk mede naar boven. Dit nam WISAKUTSCHACHT en bouwde daaruit eene worring, even